

TES⁺VÉREK

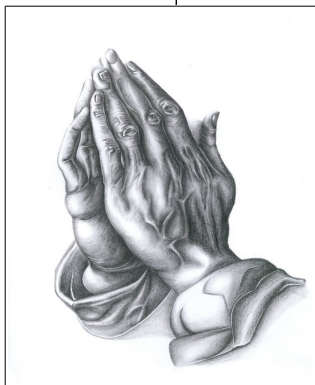
a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXIV. évfolyam 10. szám

2014. november

Beszélő kövek – beszélő fiak

Októberben emlékeztünk és hálát adtunk. Az idén nem csupán egy évért, hanem százért, sőt még annál is többért. Visszatekintettünk őseink küzdelmeire és Istenünk nemzedékeken át tartó szeretetére, amellyel megőrizte közösségünket az erőteljesen változó körülmények között is. Elődeink 100 évvel ezelőtt, 1914 nyarán, az I. világháború kitörése közben adták át az imaházat is magába foglaló bérházat. A kerek évforduló kapcsán a mostani megemlékezésünk fókuszában az épülethez kapcsolódó események álltak.

Október 11-én, szombat délután Mészáros Kornél főtitkár testvér prédikált a Mt 17,1-8 igeszakasz alapján. Míg Péter és társai a nagy elődök (Mózes és Illés) csodálatával és a hajléképítés gondolatával foglalkoztak, az Atya a Fiúra, Jézusra terelte figyelmüket: Őt hallgassátok!

A történelmi visszatekintésben meghökkentő párhuzamot fedeztünk fel a XX. század eleji és a közel száz évvel későbbi események között. Az 1989-es rendszerváltás után az egyházak kártalanítása keretében gyülekezetünk a pénzbeli kártalanítást választotta abban a reményben, hogy máshol épít egy, a kor követelményeihez jobban igazodó, önálló gyülekezeti objektumot. Isten ezt valamiért nem engedte meg, és végül a meglévőt újíttottuk fel. A Baranyai János és előljáró társai által írt 1910-es

keltezésű levélből hasonló törekvésekre derült fény: „... *miután a József utcai telken nem számítunk építeni a telek keskenysége miatt, tehát fel kell cserélnünk*”. Aztán mégis itt építkeztek elődeink. Isten itt akarta látni őket is, minket is! Ez arra ösztönöz minket, kései utódokat, hogy keressük a VIII. kerület megszólításának csatornáit, és éljünk az adódó lehetőségekkel!

Érdekes színfoltja volt a szombati ünnepélynek Baranyai János – gyülekezetünk 1903 és 1918 közötti prédikátorának – unokája, Baranyai Tamás nyugdíjas evangélikus lelkész, aki az 1Pt 1,24-25 igeversek alapján mondott köszöntésében – utalva nagyapja korai tragikus halálára is – kiemelte, hogy hősök jönnek-mennek, „... *de az Úr beszéde megmarad örökké*”.

Vasárnap délelőtt Hegyi András testvér, gyülekezetünk előző lelkipásztora szólt hozzánk a 2Móz 29,43-46 igeversek alapján. Miben nyilvánul meg az, hogy Isten dicsősége betölti a neki szentelt hajlékot, és népe között lakozik? Mi állhat ennek útjában? Ezen gondolatok jegyében kaptunk igei alapvetést, majd Hegyi testvér emlékképek által érzékeltette, hogy ő hogyan tapasztalta meg Isten jelenlétét a József utcai gyülekezet életében. Végül a Lk 12,32 igevers ígéretét adta át bátorításként.

Délután jelenlegi lelkipásztorunk, Ujvári Ferenc testvér a Lk 19,37-40 igeszakasz alapján szolgált. A kövek – a József utca 12. sz. alattiak is – beszélnek

- ez nem kérdés, de mi, a fiak elmondjuk-e a környezetünknek, amit Isten ránk bízott?

Szombaton szeretetvendégséggel zárult az összejövetel, vasárnap pedig együtt maradtunk közös ebédre. A két istentisztelet között sor került a jubileumhoz kapcsolódó „Generációk együtt” pályázati munkák rövid ismertetésére is.

A múltra való emlékezés a jövőre való felkészülésben nyer igazán értelmet. Merítsünk hát múltunkból, és induljunk újabb célok felé, amit Isten mutat számunkra!

Sólyom Attila

KÉRLEK

Szólj, Uram, szólj,
halljam a hangod
éji csendben
és fényes napon,
hogy merre járjak,
mit cselekedjem,
ha dolgom tenni
jól akarom.
Halljam a hangod,
ismerjem mindig
szolgálatodra
mit tehetek,
mi lesz, mit egyszer
az útnak végén
Eléd borulva
letehetek.

Gajárszky Magdolna

JEREMIÁS ISTENBE VETETT FELTÉTEL NÉLKÜLI BIZALMA (Jer 32. rész)

Még mielőtt a fenti igeszakasszal foglalkoznánk, essen néhány szó Jeremiás prófétáról. JEREMIÁS neve = „*az Úr felmagasztal*”, „*az Úr megalapoz*”. Jeremiás Jeruzsálemben működött, a város Kr.e. 587-ben bekövetkezett pusztulását követő évtizedekben. Négy egymást követő király, Jósiás, Jójákim, Jójákin és Cidkijjá ideje alatt. Ekkor kellett Isten követeként szembeforduljon Júda népével. Mozgalmas politikai, történelmi és világpolitikai változások kora volt ez az időszak. Az Asszír Birodalom hanyatlása és a babilóniai birodalom felemelkedése, mint új nagyhatalom következett be az ő ideje alatt. Szolgálatára végére Babilónia a földdel tette egyenlővé Jeruzsálemet, a vezetőket Babilóniába deportálták, Júda lakossága nagy részét pedig száműzték és szétszórták. Jeremiás próféta a politikai eseményeket Isten és népe különleges viszonyának tükrében szemlélte. Tisztán látta azt, hogy a nép nem azért jutott ilyen helyzetbe, mert stratégiaiilag fontos volt az akkori rivalizáló nagy hatalmaknak (Asszír, Babilónia, Egyiptom), hanem mert a felelős vezetők és a nép nem ügyeltek Isten útmutatásaira, mert a békéjüket nem Istenben, hanem politikai szövetségekben és különféle fondorlatokban keresték. Isten helyett idegen isteneket kezdték imádni. Jeremiás könyvét olvasva, kitűnik, hogy mi játszódhatott le benne, hisz Isten megbízásából keményen és kérlelhetetlenül kellett vádolnia, figyelmeztetnie saját népét. Nagyon szerette népét és Urát is. Isten pedig szinte embertelen prófétai keménységet követelt tőle. Ez a kettősség csaknem

összetörte őt és arra készítette, hogy gyakran elpanaszolja nyomorúságát Istennek. Bár igehirdetései nagy részét panasz és ítélethirdetések tették ki, az utolsó szó mégis Isten kegyelméről szólt: bár az Úr büntet, nem fordul el végképp az ő népétől, hanem kész új szövetséget kötni velük. És ezt a szövetséget nem kötéltábla vési, hanem mélyen a nép belsejébe, szívébe (*Jer 31,31–34*). Erről beszél Pál is a leveleiben, és ez Jézus halála és szenvedése által következett be (*I Kor 11, 25*)!

Jeremiás Isten embereként ismételten elmondja Cidkijjának, hogy nem fogja Jeruzsálem elkerülni a pusztulást és a babilóniai fogságot. Nem először figyelmeztetett. Mindig komolyan vette Istent, és kész volt még a szabadságát is kockára tenni ezért (*Jer 32,2b*). A király ezért börtönbe vetette őt (*Jer 37,21*). A börtön udvarán, házi őrizetében szólt hozzá Isten. Hámáel, Jeremiás unokatestvére eljön hozzá és szántóföldet ajánl fel megvételre. A föld a folytonosság, a remény és az élet jelképe. A föld öröklési jog is egyben: „*boldogok a szelídek, mert ők öröklők a földet*”. Isten az ő hitét, belé vetett bizalmát és feltétel nélkül való hűségét tette próbára! Ha a politikai helyzetet nézzük, akkor örültségnek tűnik, hogy földet vegyen. Háborús helyzet van kialakulóban, az ostromlancok elérték a várost, és mindezek fejében ismeri Isten akaratát, tudja, hogy a város elvész, a nép pedig fogságba kerül. Mindezen dolgokon túl, még börtönben is ül. De Isten azt mondja: - „*vedd meg, mert tiéd az örökség joga!*” Korlátozott a jogaiban, mégis belevágott! **Miért?** – „*Mert ráismertem, hogy az Úr szava ez!*” (*Jer 32,8c*). Úgy hiszem, hogy ettől nyomósabb ok nem létezik a hívő ember számára, mint teljesíteni, maradéktalanul, gondolkodás nélkül végrehajtani Isten akaratát! **Miért?** Mert Isten mondta, mert Ő utasított, mert

felismertem az Ő akaratát! Mindegy, hogy milyenek a körülmények, hogy mások mit mondanak vagy mit tartanak rólam! Megteszem, mert Isten így rendelkezett. Bár ilyen hozzáállásom és lelkiuletem lenne mindig! És bár megtette mindezt Jeremiás, mégsem értette, hogy az Úr miért kérte ezt tőle. Kérdése van, tanácsot kér Istentől. Olyan jó lenne, ha valamit nem értek, vagy nem világos a számomra, akkor Isten tanácsára lennék kíváncsi! Nem jó a logikát keresni Isten rendelkezéseiben, hanem kezdjük el azt végrehajtani! És ekkor szólt Isten (*27. vers*). Megerősíti azt, hogy bár most megbünteti a népét, nem mond le róluk, még terve van velük (*42,43,44 versek*)!

Isten sokszor arra szorul velünk kapcsolatban, hogy megbüntessen minket. De mindig a szeretet vezérli Őt! Sok dolog történik velünk és körülöttünk naponta. **Hogyan értékeljük ezeket? Ha bármi tragédia, baj, veszély ér bennünket, kit okolunk? Egymást vagy másokat? Vagy a körülményeinket? Vagy magunkba nézünk?** Azt mondja az ige, hogy semmi sem történik véletlenül, az Ő tudta nélkül a mi életünkben. Isten céllal engedi meg a próbát, a szenvedést, a betegséget, ugyanúgy az örömeket és minden jót, ami velünk történik!

Hogy reagálunk a velünk történetekre? Elfogadjuk, végrehajtjuk mert Isten mondta? Beletörődünk, mert tudjuk, hogy ez Isten akarata, és semmi sem történik velünk az Ő tudta nélkül? Vagy lázadozunk ellene? Aki Isten üzenetét továbbítja felénk, azt elnyomjuk, lehetetlenné tesszük? Isten **MINDENHATÓ!** Minden helyzetben felül tud kerekedni! Bár megbüntette népét, kész volt a megbocsátásra. Nem mondott le róluk, volt terve az életükkel! Érdemes hozzá forduljunk, Ő meghallgat minket és Nála kész a szabadulás. Nincs lehetetlen, megoldhatatlan helyzet! Jónás

próféta hirdette Isten ítéletét Ninive lakóinak, ők komolyan vették, megtértek Istenhez. Hozzá kiáltottak, és nem veszett el a város. Megmenekültek. Élünk mindig ezzel a lehetőséggel, keressük Isten akaratát. Kérjük az Ő irgalmát, kegyelmét és vezetését életünkre!

„Ma ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szívetekeket!”

Kiss Frigyes

Mindenszentek napján

Ilyenkor jobban felsírnak az emlékek,
Mik bennünk addig eltemetve éltek.
Ilyenkor jobban érezzük azt a hiányt,
Ami lelkünk rejtekében mélyre váj.
Ilyenkor jobban fojtogat a bánat,
Hogy szívünk remeg fájdalomban.
Ilyenkor jobban megérint az elmúlás,
Mikor ködfátyolként borul ránc a gyász.

Ilyenkor jobban várunk csöppnyi vigaszt,
Mely hulló könnyeinket felszárítja.
Ilyenkor többször kérdezzük: "Jobb lesz-e majd?"

Begyógyul-e a seb, mit szeretteink
elvesztése hagy?"

Ilyenkor jobban halljuk mit súg a remény:
"Ha meghaltak is, szívünkben tovább
élnek még!"

Mindenszentek hozza azt a fuvallatot,
Mi életre kelti gyertyáinkon az emlék-
lángot.

Mindenszentek napján,
Mikor a hiány néma burokbá zár,
Ezen a szomorú ünnepen,
Isten is közelebb jön hozzánk!

(Váradi Krisztina - poet.hu)

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hálaadás Jászberényben

Amikor feliratkoztunk a jászberényi hálaadónapi szolgálattevők közé, akkor még nem tudtuk, hogy Istenünk mit készít el számunkra e szép őszi napon.

Harminc körüli létszámmal tudtunk elutazni. Útközben kisütött a nap, s mire odaértünk, már ragyogó fénnel sugárzott ránc. A teraszon a jászberényi testvéreink friss pogácsával és teával fogadtak minket. Egy pár szót váltottunk, miközben már javában készült ebédre a gulyásleves. A szolgálatra készülve elfoglaltuk a helyünket, és hálaadó imádságokat követően néhány bizonyoságtétel és vers hangzott el, majd Ujvári Ferenc lelkipásztor testvér hirdette az ígét. Arra hívta fel a figyelmünket Zákeus története kapcsán, hogy tekintsünk Istenünkre bármilyen helyzetben, mert akkor lehet áldás az életünkön.

Időközben megérkezett egy család. Már az alkalom során észrevettem, miközben hallottuk az Istennek adott hegedű című verset, hogy a vendég családfőt is megérintették a vers sorai: „Köszönöm, hogy szabad szeretnem! Köszönöm azt, ami fáj! Köszönöm a fényt az égen, s köszönöm a ködös homályt!” Úgy éreztem, hogy jó lenne, ha tudnék majd beszélgetni ezzel

a családdal, de az alkalom végén sajnos hamar kimentek a teremből.

A csodálatos idő lehetővé tette, hogy együtt ebédeljünk a gyülekezettel, a helyi testvérekkel és a vendégekkel. Az udvaron raktuk össze az asztalokat, a székeket, s hamar megterítettünk, s a finom levest jó hangulatban, hálaadással elfogyasztottuk, majd a házi süteményekre is sor került. Az étkezés közben visszaérkezett vendégekhez odamentem, hogy tudjak egy pár szót váltani velük. Valami miatt azt éreztem, hogy fontos lenne. Kiderült, hogy még soha nem voltak a gyülekezetben, aznap reggel hallottak erről az alkalomról, s eljöttek egy közeli tanyáról. A kisgyermeket (4-6-7 évesek) is kérdeztem, hogy tetszett-e nekik az ének, de az édesapa gyorsan közbevágott, hogy a középső kislány nem fog beszélni, mert senki más idegennel, még az ovis társaival sem beszél, csak velük és a pszichológussal, akihez rendszeresen elviszik Szolnokra. A beszélgetésünk során egyszer csak a kislány válaszolt az egyik kérdésemre, s beszélgetni kezdtünk, miközben az édesapa halkán megjegyezte, hogy „Tudod, hogy most mi történt?” Először nem nagyon értettem, hogy mit kérdez, de amikor azt is megkérdezte, hogy én pszichológus vagyok-e, hogy a lányával teljesen idegenként 2 perc után beszélgetni tudok, akkor megértettem, hogy miért volt ez számára különös. Ekkor az apa azt mondta, hogy a gyerekeknek is tetszett az alkalom, s lehet, hogy a jövő héten is eljönnek. A szülők kimentek dohányozni, addig a gyermekekkel foglalkoztam, s mikor visszajöttek, a másokkal szemben hallgatag kislány lelkesen mesélt a szüleinek az addig történeteikről.

Isten szeretete, amit tovább tudtunk adni a szolgálatokkal és ezzel a beszélgetéssel is, oly módon nyilvánult meg, amit ugyan nem értek én sem, de

hálás vagyok érte. Imádkozzunk, hogy ha a jászberényi gyülekezetbe máskor is el tud menni ez a család, akkor láthassák meg másban is Istenünk gondviselését és szeretetét.

Bögös János

Innen – onnan

AZ ÉLETMENTŐ BIBLIA

Egy vad természetű hajóskapitány, aki ivott és átkozódott, a fülkéjében feküdt. Tudta, hogy közeledik a halála, és a túlvilágtól való félelem teljesen úrrá lett rajta. Magához hívatta első tisztjét.

- Henrik! Térdelj le az ágyam mellé és imádkozz értem! - parancsolta. - Halálom közeledik, és én olyan rossz ember voltam.

- De kapitány! Én nem tudok imádkozni. Soha nem volt dolgom a "kegyesekkel".

- Akkor hozd elő a Bibliádat, és olvass belőle valamit, mert az én időm nemsokára lejár.

- Nincs Bibliám, kapitány. Hiszen tudja, hogyan éltem - felelte Henrik.

- Hívjátok akkor a másodtiszteket - könyörgött a kapitány -, ő talán tud imádkozni.

Pár perc múlva ott állt előtte a másodtiszte.

- Az örökkévalóságba megyek - szólította meg a kapitány -, nem térdelnél le, hogy imádkozz értem?

- Szívesen megtenném - felelte a tiszt -, de nem tudok imádkozni. Gyermekekoromban imádkoztam utoljára.

- És Bibliád van-e? - kiáltott a kapitány.

- Nincs, kapitány.

- Hívjátok a harmadik tiszteket! - mondta a haldokló kétségbeesve.

A harmadik tisztnél is ugyanez volt a helyzet, sem Bibliája nem volt, sem imádkozni nem tudott. Milyen szomorú helyzet a haldokló számára, aki így kínlódott bűneiben! Az egész hajón egy olyan ember után kutattak, aki tud imád-

kozni és van Bibliája. Végre egy matróz jelentette, hogy többször látta a hajósínast ilyen könyvvel a kezében.

- Hívjátok azonnal! - kiáltotta kétségbeesetten a kapitány.

- Péter, van Bibliád? - kérdezte a matróz a fiút.

- Igen - felelte elpirulva -, de csak a szabadidőmben olvasom.

- Jól van, fiam. Fogd a Bibliádat és menj a kapitányhoz! Ő a halálán van, és azt akarja, hogy valaki olvasson neki a Bibliából.

Péter tehát a haldokló kapitányhoz ment.

- Ülj le ide mellém, és keress valamit a Bibliából, ami segít most rajtam. Úgy érzem, hogy meg kell halnom. Olvass valamit arról, hogyan könyörült meg Isten az olyan bűnösön, mint amilyen én vagyok.

A hajósínasnak eszébe jutott, hogy mielőtt elutazott otthonról, az Ézsaiás könyve 53. fejezetét olvasta az édesanyjával. Felnyitotta Bibliáját, és olvasni kezdett: - **„Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az Ő sebei árán gyógyultunk meg.”**

- Igen, fiam, ez az, amit keresek, erre van szükségem - mondta a kapitány.

Ekkor Péter bátorságot vett és így szólt: - Engedelmeivel, kapitány úr, amikor ezt a verset édesanyámmal olvastam, ezt mondta: „Helyezd bele saját nevedet, fiam, ebbe az igeversbe!” Szabad most is úgy tennem?

- Természetesen, fiam, tégy úgy!

- Pedig Péter Jensen vétkei miatt kapott sebeket. Péter Jensen bűnei miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy Péter Jensennek békessége legyen, és...

Még mielőtt Péter befejezte, a kapitány a szemét mereven a fiúra függesztette. Amikor Péter elhallgatott, kiáltva mondta: - Olvasd el még egyszer, és helyezd bele a kapitány nevét!

Olaf Knudsen! Olaf Knudsen!

És a fiú újra elolvasta: - Pedig Olaf Knudsen vétkei miatt kapott sebeket. Olaf Knudsen bűnei miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy Olaf Knudsennek békessége legyen...

Miután Péter befejezte a bibliaverset, a kapitány megváltozott hangon mondta:

- Most elég, Péter. Menj a fedélzetre!

A kapitány visszafekve párnájára Ézsaiás csodálatos szavait ismételte úgy, hogy saját nevét helyezte bele. Ezalatt égi békesség áradt a bűnös szívbe és megújította azt. Emberi módon megmagyarázhatatlan dolog megtörtént. Egy lélek elfogadta személyes megváltójának Jézus Krisztust, aki életét adta érte a golgotai kereszten. Új élet született!

A kapitány, mielőtt utoljára lehunyta volna szemét, a hajó egész legénysége előtt bizonyosságot tett arról, hogy Jézus az ő bűneiért sebesített meg, az ő bűneiért töretett össze, hogy Jézus sebeiben gyógyulást találjon.

közölte H.A.

Kirostálva

A múltat egyszersmind
engedni kell,
hasztalan belőle
rostálni kell,
abból, mi kihullott
tanulni kell,
s miért volt hasztalan,
érteni kell.

Tanultat jelenben
használni kell,
s a jövőt tudattal
álmodni kell,

ami rostán maradt
áldani kell,
Istennek hálával,
s szeretettel.

(Schmidt Károly Imre - poet.hu)

FELIRAT

Egyetemre került egy fiú, és szobája falára ezt a feliratot tűzte: „Kész vagyok a harmadik helyet elfoglalni!”

Már csaknem vége lett s tanítási évnek, amikor szobatársa megkérdezte: - Gyuri, kíváncsi voltam rá egész éven át, hogy mit jelent az asztalod fölötti mottó. Talán jövőre nem jövök vissza, mondd meg hát, hogy mit jelent.

A fiú ezt válaszolta: - Édesanyám adta a feliratot. Azt mondta, hogy ha hasznos életet akarok élni, akkor Istent kell első helyre tennem, az embereket a másodikra, és nekem kell vállalnom a harmadik helyet.

VISSZASUGÁROZNI A KAPOTT FÉNYT

Egy apa világító számlappal ellátott órát vett fia születésnapjára. A fiú rendkívül örült az ajándéknak, s mint értékes kincset, a fiókjába rejtette. Alig várta az estét, hogy a sötétben elővegye és megnézzze, hogyan világít. Este azonban csalódás érte, mert az óra alig adott valami halvány kis fényt. Elszomorodva sietett apjához és elpanaszolta bánatát. Az apa mosolyogva világosította fel fiát: - Ha az órát nappal világosságon hagytad volna, akkor most világítana, mert csak azt a fényt tudja visszaadni, amit előzőleg magába szívott.

Így van ez a világító órával, de az ember lelkével is. Csak akkor tud

szeretetet, örömet és derűt árasztani maga körül, ha előzőleg magába szívta azt az örök szeretet, öröm és derű forrásából – Istenből.

közölte H.A..

Tegyél gyertyát!

„Akkor aláveti magát annak, aki neki mindent alávetett”

(1Kor 15,24-28)

Ahol az idő immár lényegtelen,
felgyullad ezernyi apró gyertyaláng.
Örök a titok: semmi vagy végtelen
a másik oldal, és percnyi a palánk!

Ahol lezárt minden s nincsen félelem,
csupán a hét pecséttel lezárt Talány,
ott más a jaj, és más minden érzélem,
s az arc talán csillagképpé sírt magány.

Állsz a foszló perceken áttekintve,
könnyed törölve, mert tudod, hogy
kiért,
szíved szép emlékeket keres, s talál.

Tegyél gyertyát, hol csak levél van
hintve,
ne kérdezd, ki ő, mit csinált és miért,
de tudd: feledés a második halál...
(Pődör György - poet.hu)

Gondolatok

- „Aki lélekben olyan magasra tud emelkedni, hogy embertársai hibáit a szeretet szemüvegén nézi és ítéli meg, az boldogabb mindenkinél, mert virágot talál ott is, ahol mások csak gyomot találnak.” (Eötvös József)
- „Mindenki úgy születik, hogy kijelölt út áll előtte. Ha végigmegy rajta, teljes volt az élete.” (Myako Tomiko)
- „A megpróbáltatás olyan, mint az erős szél. Mindent letép rólunk, ami letéphető, olyannak látjuk

- magunkat, amilyenek valójában vagyunk.” (Arthur Golden)
- „Néha vissza kell néznünk, hogy tudjuk, a múltunk tanított meg értékelni a jövőnket.” (Simone Elkels)
- „Isten keze mindig vezeti azt, aki hittel halad előre az úton.” (Paulo Coelho)
- „Egy drágakövet dörzsölés nélkül lecsiszolni nem lehet, ahogy az embert sem próbák nélkül tökéletessé tenni.” (Seneca)
- „Úgy éld az életed, hogy Isten ne bánja meg, hogy teremtett.” (Paul Enenche)
- „Ha engedményt teszel a sátánnak, és tárgyalasz vele, bizonyos lehetsz, hogy a vitában legyőz és meggyőz.” (Lucian Blaga)
- „A világ olyan templommá vált, amelyben nem tudunk énekelni, tehát ordítunk.” (John Cage)
- „A legtöbb ember nem az igazságot keresi, hanem a maga igazát.” (Karinthy Frigyes)
- „Az időnek nincs lábnyoma. Jelet te hagysz a járt időben.” (Anthony Ryan)
- „A lelkiismeretnek nem napsütésre van szüksége, hanem oroszlán eledelre. Állandóan etetni kell, hogy nyugton hagyja az embert.” (Csoóri Sándor)
- „Uram, adj türelmet, hogy elfogadjam, amin nem tudok változtatni, adj bátorságot, hogy megváltoztassam, amit lehet, és adj bölcsességet, hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.” (Assisi Szent Ferenc)

Gyülekezetünk betegei

„Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!

Minden utadon gondold rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.”

(Példabeszédek 3,5-6)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil és neje
Gálffy Imre	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Kántor Ida	Szabó László
Kántor Imréné	Szalay Mihályné
Kiss Tamara	Szebeni Gyula és neje
Liptai Sándorné	Széll Imréné
Magyar Gyula	Szikszai Lajosné
Nagy Sándor	Tóth Imréné
Oláh Zsolt	Vida Sándorné

fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Ujvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

nov. 07.	18:30	Ifjúsági alkalom
nov. 11.	18:00-19:30	Kórház misszió
nov. 13.	15:00	Nyugdíjas Klub
nov. 16.	15:00	Olajág Otthonban istentisztelet
nov. 21.	18:30	Ifjúsági alkalom
nov. 28.	18:30	Ifjúsági alkalom
december 05.	18:30	Ifjúsági alkalom

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,
VIII. József u. 12.
www.jozsefutca.hu
www.jubi.hu

Rendszeres alkalmaink
Vasárnap
de. 9:00 imaóra,
de.10:00 istentisztelet
du. 17:00 istentisztelet
Szerda este
18:00 bibliaóra
19:00 énekóra

Mindenkit szeretettel várunk!